

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Α1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Αυτό το παράδειγμα παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει σ' ένα κοράκι τον ίδιο χαιρετισμό. Για πολύ καιρό μάταια κόπιαζε· Κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε ο παπουτσή συνήθιζε να λέει : «έχασα το λάδι και τον κόπο μου (κρίμα στον κόπο μου)». Αν τυχόν όμως, όπως συμβαίνει τις περισσότερες φορές, χάσουν την εξουσία, τότε καταλαβαίνουν πόσο στερημένοι από φίλους ήταν. Αυτό είναι εκείνο που λένε ότι είπε ο Ταρκύνιος, όταν ήταν εξόριστος : «Τότε κατάλαβα ποιους είχα αληθινούς και ποιους ψεύτικους φίλους, όταν δεν μπορούσα πια να ανταποδώσω τις χάρες ούτε σε εκείνους ούτε σε αυτούς». Η Πορκία , η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άντρα της να δολοφονήσει τον Καίσαρα, ζήτησε ένα μαχαιράκι μανικουρίστα τάχα για να κόψει τα νύχια της και μ' αυτό, καθώς (που) της γλίστρησε δήθεν τυχαία, αυτοτραυματίστηκε. Έπειτα ο Βρούτος, που οι υπηρέτριες τον κάλεσαν στην κρεβατοκάμαρά της με ξεφωνητά, ήλθε να την μαλώσει που τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικουρίστα.

- B1. α.** pari
diutius
inopum
haec
quo
neuter
cultelli
ungues
mihi
eius
- β.** Ea exempla sutores quosdam incitaverunt / incitavere.

- B2.** doctu
respondendo
solentium
perdam
faciendus
casuris
sunto
diceremur
fert
referre
interfice
cognoscetis
elaberentur
resecuerit
obiurgavisse
(και obiurgatam esse)

- Γ1. α.** Postquam Brutus vocatus est
Postquam και οριστική παρακειμένου δηλώνει πραγματικό προτερόχρονο χρονικό γεγονός (η πράξη έγινε μια φορά στο παρελθόν).
- β.** Quos fidos amicos habui (habueram)?
- γ.** Homines dicunt Porciam , Bruti uxorem cultellum tonsorium, poposcisse.
- δ.** Πρόκειται για το φαινόμενο της άρσης του λατινισμού, όπου με παθητικό λεκτικό ρήμα γ' προσώπου (fertur) το ειδικό απαρέμφατο έχει κατ' εξαίρεση το ίδιο υποκείμενο με αυτό του ρήματος σε πτώση ονομαστική.
Fertur **id** Tarquinius dixisse **exulans**.
Υ (Ρ + απρ)
Ταυτοπροσωπία

- Γ2. α.** Id exemplum sutorem quendam **incitat** ut corvum **doceat** parem salutationem.
Με εξάρτηση ρήμα αρκτικού χρόνου (incitat) η ουσιαστική βουλητική πρόταση εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα σύμφωνα με την ιδιομορφία της ακολουθίας των χρόνων. Εκφέρεται με τους τύπους του σύγχρονου ενώ κανονικά δηλώνει υστερόχρονο γιατί η βούληση θεωρείται ιδωμένη στο μυαλό του ομιλητή τη στιγμή που μιλάει και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της- συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρότασης.
- β.** Υπόθεση : Quodsi forte caderent
Απόδοση : Tum intellegeret
Υπόθεση αντίθετη στην πραγματικότητα στο παρόν. (Υποτακτική παρατατικού)
- Υπόθεση : Quodsi forte cecidissent
Απόδοση : tum intellectum esset
Υπόθεση αντίθετη στην πραγματικότητα στο παρελθόν. (Υποτακτική υπερσυντέλικου)
- γ.** Brutus, **ut eam obiurgaret** venit. (τελική πρόταση)
(obiurgaretur)
- Brutus, **qui eam obiurgaret** venit. (αναφορική – τελική πρόταση)
(obiurgaretur). . .
- Brutus **eam obiurgatum** venit. (σουπίνο σε αιτιατική)
- Brutus eam obiurgandi causā venit. (εμπρόθετο γερούνδιο σε γενική)
(gratiā)
- Πρόκειται για υποχρεωτική γερουνδιακή έλξη, εφόσον υπάρχει εμπρόθετο γερούνδιο με αντικείμενο σε αιτιατική. Οπότε :
Brutus **eius obiurgandae causā venit**.